

tilldelas något län, böra utgå högst till det belopp länets kommunala myndigheter tillskjuta.

Uppljningsvis må meddelas, att inom Stockholms län, der en centralkomité för husslöjdens befrämjande redan i flera år varit bildad och nitiskt verkat, lands-tinget och hushållningssällskapet anslagit till komiténs disposition för 1869 2,000 R:dr, för 1870 2,000 R:dr samt för hvartera af åren 1871, 1872 och innevarande år 1,800 R:dr; och hafva härförutan premier för husslöjd blifvit utbetalda vid hushållningssällskapets och åtskilliga hushållningssällskapens årliga sammanträden.

W. Stråle.

N:o 5.

Af Friherre af Ugglas: Om ändring af 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871, angående den af Riksdagen fastställda förhöjda bevillningsafgift för spelkort samt om kortstämplingens verkställande.

Då vid 1871 års riksdag frågan om kortstämpelafgiften sednast behandlades, uttalade sammansatta Stats- och Bevillnings-Utskottet uti det i ämnet afgifna betänkande oförtydbart den mening, att de *barmhertighetsinrättningar*, hvilka dittills åtnjutit andelar af ofvannämnda afgift, borde vid en sådan förmån *bibehållas*, men, genom förbiseende vid redigerande af Utskottets slutliga hemställan till Riksdagen, omnämndes i densamma, förutom några särskildt uppräknade barmhertighetsinrättningar, hvarom nu icke är fråga, endast i allmänna ordalag *fattigvården*, såsom den der skulle ega att tillgodonjuta ifrågavarande fördel.

Utskottets betänkande blef af Riksdagen bifallet, och, i full öfverensstämmelse med Riksdagens sålunda fattade beslut, utfärdade Kongl. Maj:t den 21 Oktober 1871 nådig kungörelse i ämnet.

Häri genom skedde dock, i strid med Utskottets ofvan omförmälda, bestämdt uttalade mening, en icke oväsentlig förändring i bestående förhållanden. Genom Kongl. Kungörelsen den 15 December 1854, hade nemligen sednast blifvit stadgadt, att *barnhus- eller fattigvårdsinrättningar* i de landsortsstäder, der kortfabriker funnos, skulle ega att uppbära en viss andel af kortstämpelafgiften, men till följd af Riksdagens omförmälda beslut, och Kongl. Maj:ts på grund deraf utfärdade nådiga

kungörelse, hafva *barnhusen* helt och hållet gått i mistning af den fördel dessa dittills åtnjutit, och denna fördel i stället tillfallit den allmänna fattigvården.

För att för framtiden vinna rättelse i ett sådant förhållande, och bringa föreskriften till öfverensstämmelse med hvad som uppenbart varit Riksdagens mening, hemställer jag, att Riksdagen nu ville besluta:

att 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871 bör förändras derhän, att *barnhus- eller fattigvårdsinrättningar* i landsortsstäder, der kortfabriker finnas, må blifva berättigade, att, under de i samma punkt i öfrigt omförmälda vilkor, uppbära den *fattigvården*, jemlikt högsterörda nådiga kungörelse, nu tillagda andel af kortstämpelafgiften.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

Gust. af Ugglas.

N:o 6.

Af Herr Hasselrot: Om ändring af lagens stadgande rörande skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse.

I anledning af väckt fråga om ändring i gällande stadganden rörande skyldigheten att deltaga i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse, yttade sistlidne Riksdags Lag-Utskott, i Betänkandet N:o 46, att rättstillståndets upprätthållande vore en statsangelägenhet, och att det följaktligen borde tillkomma staten att bekosta tingshus och häradsfängelse, samt att en sådan lösning af frågan medförde den fördel att ett ändamålsenligt ordnande af domkretsar och tingslag derigenom i betydlig mån underlättades, till följd hvaraf Utskottet, hemställde, att Riksdagen måtte uttala den åsigt att staten borde öfvertaga skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse.

Detta förslag godkändes af Andra Kammaren och föll i denna Kammare till följd af formbetänkligheter.

Vid sådana förhållanden tillåter jag mig, på de af Utskottet anförda skäl och